

de Rechtspraak

Rechtbank Den Haag

ODMH	
Datum :	25 MEI 2016
Nr. :	

 AANTEKENEN [] PER POST [] PER FAX

Bestuursrecht

Omgevingsdienst Midden-Holland
Postbus 45
2800 AA Gouda

bezoekadres
Prins Clauslaan 60
2595 AJ Den Haag

correspondentieadres
Postbus 20302
2500 EH Den Haag

datum 24 mei 2016
onderdeel Team administratie 1 - Vakgroep C
contactpersoon mevr P.D. Verhaar
doorkiesnummer 088-3612026
ons kenmerk zaaknummer SGR 15 / 704 WABOA V215
uw kenmerk 2014225055 Tiendweg 30
bijlage(n)
faxnummer afdeling 088-3610658
onderwerp het beroep van H. van Drunen e.a. te Gouderak

t 088-3622200
f
www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden. Wilt u
slechts één zaak in uw brief
behandelen.

Geachte heer/mevrouw,

Over het beroep met zaaknummer SGR 15 / 704 WABOA V215 deel ik u het volgende mee.

De rechtbank heeft uitspraak gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een ECLI-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Tegen deze uitspraak staat voor een belanghebbende en het bestuursorgaan hoger beroep open. Dit dient te worden ingesteld **binnen zes weken** na de datum van verzending van deze uitspraak door een beroepschrift en een kopie van deze uitspraak te zenden aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. In uw beroepschrift moet u vermelden waarom u het niet eens bent met de uitspraak. U kunt ook digitaal hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. Kijk op www.raadvanstate.nl voor meer informatie over het indienen van digitaal beroep.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend,

de griffier

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Bestuursrecht

zaaknummer: SGR 15/704

uitspraak van de meervoudige kamer van 23 mei 2016 in de zaak tussen

H. van Drunen, T. van Drunen-Oosterom en v.o.f. de Veerstalhoeve (de Veerstalhoeve),
te Gouderak, eisers
(gemachtigde: mr. M.J. Smaling)

en

het college van burgemeester en wethouders van gemeente Gouda, verweerder
(gemachtigde: A.D. Wierseman).

Als derde-partij heeft aan het geding deelgenomen: **Dierdorado B.V.** (Dierdorado), te Voorburg.
(gemachtigde: mr. J.A. Huijgen).

Procesverloop

Bij besluit van 18 december 2014 heeft verweerder op grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) een omgevingsvergunning verleend voor onderscheidenlijk de activiteiten afwijken van het bestemmingsplan, bouwen, milieu en het wijzigen van een gemeentelijk monument, ten behoeve van de realisatie van het dierenpension Dierdorado.

Eisers hebben tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Bij uitspraak van 13 maart 2015 heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank Den Haag op verzoek van eisers de werking van het besluit van 18 december 2014 opgeschort tot zes weken na een beslissing in de beroepsprocedure.

Bij besluit van 14 april 2015 heeft verweerder het besluit van 18 december 2014 ingetrokken en een aangepaste omgevingsvergunning verleend voor de activiteiten afwijken van het bestemmingsplan, bouwen, milieu en het wijzigen van een gemeentelijk monument ten behoeve van de realisatie van dierenpension Dierdorado.

Bij uitspraak van 22 mei 2015 heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank Den Haag de getroffen voorziening op verzoek van Dierdorado opgeheven.

Bij besluit van 24 december 2015 heeft verweerder de omgevingsvergunning van 14 april 2015 gewijzigd vastgesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Dierdorado heeft een nadere reactie ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 11 april 2016.

Eisers hebben zich laten vertegenwoordigen door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door D. Wissel. Tevens is verschenen Omgevingsdienst Midden-Holland, vertegenwoordigd door mr. A. Scholtes, ing. M. Groen en ing. W. van Zinderen-Bakker. Dierdorado heeft zich laten vertegenwoordigen door H.T.N. Donkers en I. Snijders en is bijgestaan door haar gemachtigde.

Overwegingen

1.1 Het plan voorziet in de bouw van een honden- en kattenpension, Dierdorado geheten, op het perceel gelegen aan de Gouderakse Tiendweg 30 te Gouda. Dierdorado was gevestigd in Waddinxveen aan de Zuidelijke Dwarsweg, maar werd beperkt in de bedrijfsvoering door de aanleg van de Moordrechtboog, de nieuwe provinciale verbindingsweg tussen de A20 en de A12. Het perceel aan de Gouderakse Tiendweg 30 biedt de mogelijkheid om het bedrijf voort te zetten.

1.2 De Veerstalhoeve exploiteert op het perceel aan de Gouderakse Tiendweg 99 een paardenpensionstalling annex vleesveebedrijf met boerderijwinkel. Achter de bedrijfswoning zijn de bedrijfsgebouwen gesitueerd, bestaande uit 36 paardenboxen, een vleesveestal en een machineberging. Vrijwel direct tegenover de monumentale woonboerderij op het perceel aan de Gouderakse Tiendweg 30 is een kleine paardenstal gesitueerd die wordt verhuurd aan derden. Tevens beschikt De Veerstalhoeve over een perceel naast de Gouderakse Tiendweg 30.

2.1 Het plan is in strijd met het ter plaatse geldende bestemmingsplan "Stolwijkersluis". Daarnaast is het gebouw dat aanwezig is op het perceel aangewezen als beschermd gemeentelijk monument. Verweerder heeft met toepassing van artikel 2.1, eerste lid, onder a, onder c en onder e, en artikel 2.2, eerste lid, onder b, van de Wabo op 18 december 2014 een omgevingsvergunning verleend voor onderscheidenlijk de activiteiten afwijken van het bestemmingsplan, bouwen, milieu en het wijzigen van een gemeentelijk monument. Aan dit besluit ligt onder andere een ruimtelijke onderbouwing ten grondslag, waarin de resultaten zijn betrokken van een akoestisch onderzoek van 11 maart 2014 door A.V. Consulting B.V. Voorafgaand aan de vergunning, op 17 december 2014, heeft de gemeenteraad van Gouda een verklaring van geen bedenkingen afgegeven.

2.2 Bij uitspraak van 13 maart 2015 (zaaknummer 15/1439) heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank Den Haag op verzoek van eisers het besluit van 18 december 2014 opgeschort tot zes weken na de beslissing in de hoofdzaak. Naar het voorlopig oordeel was uit de stukken niet af te leiden op welke wijze de belangen van eisers bij de besluitvorming in kaart waren gebracht en waren gewogen. Verweerder had, gelet op het belang van eisers om hun bedrijfsvoering te continueren, moeten onderzoeken of de komst van het honden- en kattenpension hen nadelig zou raken in de bedrijfsvoering. De voorzieningenrechter heeft daarbij voornamelijk gewezen op de geluidsaspecten en het gestelde potentiële verlies aan klanten.

2.3 Bij besluit van 14 april 2015 heeft verweerder de vergunning van 18 december 2014 ingetrokken en voor dezelfde activiteiten een aangepaste omgevingsvergunning verleend. Bij dit besluit is aan de vergunning een verbod verbonden

om honden na 19:00 uur aanwezig te hebben op de speelweide en de voorwaarde van een extra geluidsscherm aan de zuidwestzijde van Dierdorado. Aan dit besluit ligt onder meer een akoestisch onderzoek van A.V. Consulting B.V. ten grondslag, waarvan de resultaten zijn weergegeven in het onderzoeksrapport van 1 april 2015. In dit rapport is berekend welk effect de komst van Dierdorado heeft op de geluidsbelasting ter plaatse van de paardenboxen en de weide van eisers.

2.4 Bij uitspraak van 22 mei 2015 heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank Den Haag (zaaknummer 15/2875) het verzoek van Dierdorado tot opheffing van de eerder getroffen voorziening toegewezen. Daarbij is overwogen dat verweerder een aanvullende geluidsrapportage van 1 april 2015 en een nadere ruimtelijke onderbouwing aan het besluit van 14 april 2015 ten grondslag heeft gelegd. Naar het voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder daarmee voldoende onderbouwd dat ook na de vestiging van Dierdorado sprake zal blijven van een geschikte omgeving voor de exploitatie van het paardenpension van eisers.

2.5 Bij besluit van 24 december 2015 heeft verweerder het verzoek van Dierdorado gehonoreerd om de omgevingsvergunning d.d. 14 april 2015 te wijzigen. De aanpassingen zien, voor zover relevant, op een verplaatsing van de uitlaatvelden van de zuidwest- naar de noordoostzijde van het perceel en een verplaatsing van een aantal geluidsschermen. Aan de gewijzigde vergunning ligt een akoestisch onderzoek van A.V. Consulting B.V. ten grondslag, waarvan de resultaten zijn weergegeven in het onderzoeksrapport van 30 september 2015, waarin is vastgesteld dat het bouwplan voldoet aan de geluidsvoorschriften die zijn opgelegd bij de omgevingsvergunning van 14 april 2015.

3. Eisers voeren – samengevat – aan dat er een ondeugdelijke ruimtelijke onderbouwing ten grondslag ligt aan de omgevingsvergunning.

4. De rechtbank komt tot de volgende beoordeling.

4.1 Op grond van artikel 6:19 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) heeft het beroep van rechtswege mede betrekking op een besluit tot intrekking of wijziging van het besluit waartegen beroep is ingesteld. De rechtbank overweegt dat het besluit van 18 december 2014 (bestreden besluit I) is ingetrokken bij besluit van 14 april 2015 (bestreden besluit II), welk besluit weer is gewijzigd bij besluit van 24 december 2015 (bestreden besluit III). Het beroep van eisers heeft daarom betrekking op deze drie besluiten.

4.2 Nu bestreden besluit I is komen te vervallen en er geen grond is gebleken om aan te nemen dat eisers nog belang hebben bij de beoordeling van het beroep gericht tegen dit besluit, zal de rechtbank het beroep voor zover gericht tegen bestreden besluit I wegens het ontbreken van procesbelang niet-ontvankelijk verklaren.

5. Zoals uit de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank Den Haag van 13 maart 2015 volgt, betogen eisers niet langer dat verweerder ten behoeve van de realisatie van het dierenpension het bestemmingsplan had moeten wijzigen in plaats van een omgevingsvergunning te verlenen.

6.1 Ten aanzien van de omgevingsvergunning voor de activiteit afwijken milieu overweegt de rechtbank het volgende.

6.2 Tot 1 januari 2016 was op grond van artikel 2.1, onder e van de Wabo in combinatie met artikel 2.1 en bijlage I van het Besluit omgevingsrecht (Bor) voor het houden van honden in de buitenlucht een omgevingsvergunning voor de activiteit milieu vereist. Met de inwerkingtreding van de vierde Tranche van het Activiteitenbesluit Milieubeheer (Activiteitenbesluit) wordt die eis per 1 januari 2016 niet langer gesteld. Artikel 1.10 van het Activiteitenbesluit legt enkel de verplichting op om melding te maken van de oprichting van een dergelijke inrichting. Dit betekent dat, zoals verweerder terecht heeft aangevoerd, voor de oprichting van Dierdorado een omgevingsvergunning voor de activiteit milieu niet langer is vereist.

6.3 Volgens de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) van 29 oktober 2008 (ECLI:NL:RVS:2008:BG1831) komt in een situatie waarin als gevolg van een wetswijziging geen milieuvergunning meer is vereist voor de oprichting van een inrichting, geen betekenis meer toe aan de vergunning die reeds was verleend. Een redelijke uitleg van de Wm brengt dan mee dat, ondanks het ontbreken van een expliciete grondslag, de vergunning van rechtswege is vervallen. Gelet op deze jurisprudentie is de rechtbank van oordeel dat de omgevingsvergunning voor de activiteit milieu is komen te vervallen. Het beroep van eiseres, voor zover gericht tegen de vergunning voor de activiteit milieu, is daarom niet-ontvankelijk. De rechtbank komt dan ook niet meer toe aan de beroepsgrond dat verweerder verdergaande voorwaarden aan de vergunning had moeten verbinden.

7.1 Ten aanzien van de omgevingsvergunning voor de activiteit afwijken van het bestemmingsplan overweegt de rechtbank het volgende.

7.2 Om het gebruik van gronden in afwijking van een bestemmingsplan mogelijk te maken, kan verweerder op grond van artikel 2.1 onder c in combinatie met artikel 2.12, eerste lid, onder a ten derde van de Wabo een omgevingsvergunning verlenen indien de activiteit niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening en de motivering van het besluit een goede ruimtelijke onderbouwing bevat.

Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling volgt dat het tot de bevoegdheid van het college van burgemeester en wethouders behoort om al dan niet vergunning te verlenen tot de activiteit afwijken van het bestemmingsplan. Het college heeft hierbij beleidsvrijheid, zodat de rechter de beslissing terughoudend moet toetsen. Dit betekent dat de rechtbank zich moet beperken tot de vraag of het college in redelijkheid tot het besluit heeft kunnen komen om de omgevingsvergunning te verlenen. De rechtbank verwijst voor een voorbeeld van deze jurisprudentie naar een uitspraak van de Afdeling van 10 juni 2015, ECLI:NL:RVS:2015:1813.

7.3 Eisers hebben aangevoerd dat verweerder in de ruimtelijke onderbouwing onvoldoende rekening heeft gehouden met de gevolgen voor hun bedrijf van de komst van Dierdorado. Het gevolg van de komst van Dierdorado is volgens eisers dat de rust op het paardenpension wordt verstoord en dat zij klanten zullen verliezen. Paarden zijn volgens een door eisers overgelegd advies van Centaur Consulting van 16 februari 2015 gevoelig voor geluid en mogen gedurende de dag niet worden blootgesteld aan een geluidsterkte hoger dan 65 dB. Eisers vrezen dat de geluidsbelasting op hun paardenboxen en de achterliggende weide hoger zal zijn. Verweerder heeft dit echter niet onderzocht. Ook stellen eisers dat de geluidsbelasting op het perceel naast de Gouderakse Tiendweg 30 te hoog zal zijn, zodat zij de paarden daar niet meer kunnen weiden.

7.4 Ten aanzien van het weidegebruik van het perceel naast de Gouderakse Tiendweg 30 heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank Den Haag in zijn uitspraak van 22 mei 2015 overwogen dat dit perceel de bestemming "Agrarisch" heeft en bestemd is voor onder meer weidebouw en veeteelt, met uitzondering van niet grondgebonden bedrijfsvoering en kassen en daarnaast voor extensief recreatief medegebruik en groenvoorzieningen. Gelet op deze bestemming voldoet het gebruik van het perceel om paarden te weiden niet aan de planregels. De voorzieningenrechter betreft daarbij de uitspraak van de Afdeling van 26 september 2012 (ECLI:NL:RVS:2012:BX8286) waarin is geoordeeld dat weiden van paarden geen onderdeel is van de bedrijfsvoering van een grondgebonden agrarisch bedrijf. Nu strijdig gebruik van gronden niet hoeft te worden betrokken in een belangenafweging, heeft verweerder terecht geen acht geslagen op de geluidsbelasting op het perceel naast de Gouderakse Tiendweg 30. De rechtbank sluit zich aan bij deze overweging en maakt deze tot de hare.

7.5 De rechtbank constateert dat het bouwplan, zoals vergund bij bestreden besluit II en gewijzigd bij bestreden besluit III, voorziet in de plaatsing van een zestal geluidsschermen, waaronder een scherm ter hoogte van 2 meter aan de zuidwestzijde van het perceel van Dierdorado. De invloed van dit geluidsscherm op de geluidsbelasting ter plaatse van het paardenpension is berekend in het rapport van A.V. Consulting B.V. van 1 april 2015. Tegen dit rapport zijn door eiser geen gronden ingebracht en ook de rechtbank ziet geen reden hieraan te twijfelen. Uit dit onderzoek volgt dat de maximale geluidsbelasting gedurende de dag op drie punten ter hoogte van de pensionstalling van de paarden en een punt ter hoogte van de kleine paardenstal respectievelijk 64, 63, 63 en 61 dB(A) bedraagt. In de aanvullende ruimtelijke onderbouwing heeft verweerder opgenomen dat het belang van eisers is afgewogen tegen het belang van Dierdorado bij de verhuizing en tegen het positieve effect van Dierdorado op de omgeving. De weidegang op perceel kadastraal bekend als Gouda 01 L 602 wordt niet gestoord, omdat het op 140 meter afstand van Dierdorado ligt en er geen direct zicht is van het perceel op Dierdorado. De mogelijkheden voor buitenritten worden niet aangetast. Ook zal er geen direct contact zijn tussen de honden van Dierdorado en de paarden, omdat de honden niet buiten het terrein worden uitgelaten. Verweerder is op basis van deze omstandigheden en voornoemd akoestisch onderzoek tot de conclusie gekomen dat er onvoldoende reden is om aan te nemen dat de bedrijfsvoering van eisers dusdanig wordt geschaad dat van de komst van Dierdorado moet worden afgezien.

7.6 De rechtbank ontleent aan deze motivering dat verweerder heeft onderzocht of en in hoeverre niet alleen het geluid afkomstig van Dierdorado, maar ook andere bedrijfsaspecten van het dierenpension de Veerstalhoeve nadelig zouden kunnen raken in de bedrijfsvoering. Nu met het scherm ter hoogte van twee meter aan de zuidwestzijde van het perceel van Dierdorado, blijkt het rapport van A.V. Consulting B.V. van 1 april 2015, tegemoet is gekomen aan de door eisers gewenste maximale geluidsbelasting van 65 dB heeft verweerder zich daarbij op het standpunt kunnen stellen dat het geluid afkomstig van Dierdorado niet leidt tot een onaanvaardbare geluidsbelasting. Nu bovendien niet is gebleken dat de weidegang wordt belemmerd of de mogelijkheden voor buitenritten worden aangetast, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank het belang van Dierdorado kunnen laten prevaleren boven dat van eisers.

7.7 Eisers hebben tevens aangevoerd dat Dierdorado wordt gevestigd in een agrarisch gebied dat haar karakter zal verliezen door de komst van het dierenpension. De Veerstalhoeve wordt namelijk omringd door agrarische gronden met een landelijke

uitstraling. Het bedrijf van Dierdorado past daar niet in zodat het bouwplan in strijd is met een goede ruimtelijke ordening.

7.8 Met verweerder is de rechtbank van oordeel dat de omgeving van het dierenpension moet worden gekarakteriseerd als een gemengde omgeving. Daarvoor is van belang dat, zoals ook door verweerder in de ruimtelijke onderbouwing is uiteengezet, er binnen het gebied niet alleen woningen aanwezig zijn maar ook een provinciale weg (N207), een agrarisch bedrijf, de Veerstalhoeve en een loonwerkbedrijf. Er is dus sprake van een gebied met een matige tot sterke functiemenging waar direct naast woningen andere functies voorkomen. Daarmee voldoet de omgeving aan de definitie van een gemengd gebied uit de VNG Handreiking Bedrijven en milieuzonering.

7.9 In de ruimtelijke onderbouwing is uiteengezet dat de bestaande monumentale boerderij een zwaar beplante en gesloten nutstuin heeft. De dierverblijven kunnen in deze gesloten beplanting worden opgenomen zonder dat aan het beeld van een afgesloten tuin afbreuk wordt gedaan. Ook de bebouwing wordt geplaatst binnen de bestaande structuur van het landschap zodat het contrast in het gebied tussen een enerzijds bebouwd perceel en de omliggende openweiden en het huidige verkavelpatroon en het patroon van watergangen behouden blijft. Gelet op deze overwegingen en in aanmerking genomen dat Dierdorado wordt gevestigd in gemengd gebied ziet de rechtbank geen aanleiding voor het oordeel dat het bouwplan in strijd is met een goede ruimtelijke ordening.

8. Eisers hebben naar voren gebracht dat verweerder het bouwplan had moeten toetsen aan de beschermingscategorieën zoals die zijn weergegeven op kaart 7 bij de Verordening Ruimte van de provincie Zuid-Holland (de Verordening). Deze beroepsgrond kan echter niet slagen omdat volgens artikel 2.1.1, tweede lid van de Verordening deze eis alleen wordt gesteld aan ruimtelijke ontwikkelingen die qua aard en schaal niet binnen het gebied passen. Zoals uit het voorgaande is gebleken, is van die situatie geen sprake.

9.1 Eisers hebben hun standpunt gehandhaafd dat het bouwplan moet worden aangemerkt als een nieuwe stedelijke ontwikkeling. Verweerder heeft dit niet onderkend en heeft daarom onterecht niet getoetst of is voldaan aan artikel 3.1.6, tweede lid, van het Bro. Eisers hebben ter onderbouwing van hun standpunt gewezen op criteria die zijn gegeven in de uitspraak van de Afdeling van 6 april 2016, ECLI:NL:RVS:2016:915.

9.2 Op grond van artikel 5.20 van het Besluit omgevingsrecht (Bor) in combinatie met artikel 3.1.6 van het Bro moet de toelichting bij een omgevingsvergunning voor afwijkend planologisch gebruik, waarbij een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk wordt maakt, voldoen aan een aantal voorwaarden (de ladder voor duurzame verstedelijking). Een van deze eisen is dat onderzocht moet worden of de voorgenomen stedelijke ontwikkeling voorziet in een actuele regionale behoefte.

9.3 In artikel 1.1.1, eerste lid, onder i, van het Bro wordt onder stedelijke ontwikkeling verstaan een ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein of zeehaventerrein, of van kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties of andere stedelijke voorzieningen. Zoals de Afdeling in zijn uitspraak van 18 februari 2015 (ECLI:NL:RVS:2015:448) heeft overwogen, moet onder “andere stedelijke voorziening” worden begrepen accommodaties voor onderwijs, zorg, cultuur, bestuur en indoor sport en leisure. De activiteiten van Dierdorado – de opvang en verzorging van honden en katten – vallen naar het oordeel van de rechtbank niet binnen een van de door de Afdeling in genoemde uitspraak onderscheiden categorieën.

In de onder 9.1 genoemde uitspraak van de Afdeling van 6 april 2016 vindt de rechtbank geen aanknopingspunt voor een ander oordeel. De Afdeling heeft zich in die zaak namelijk gebogen over de vraag of een stedelijke ontwikkeling als nieuw is aan te merken. De daarbij gegeven criteria zijn in deze zaak echter irrelevant, omdat de beroepsgrond reeds strandt op het oordeel dat het honden- en kattenpension niet is aan te merken als een stedelijke ontwikkeling en de rechtbank daarmee niet meer toekomt aan de beoordeling of deze ontwikkeling als nieuw is te kwalificeren.

10. Eisers hebben tot slot gesteld dat verweerder in strijd met het gelijkheidsbeginsel heeft gehandeld omdat Dierdorado de hondenkennel op een kortere afstand tot de N207 mag plaatsen dan eisers hun paardenstallen. Niet weersproken is echter dat de paardenstallen in een open gebied zijn gerealiseerd en de kennels binnen de beslotenheid van de tuin. Daarmee is naar het oordeel van de rechtbank sprake van een andere ruimtelijke uitgangssituatie. Gelet hierop slaagt het beroep op het gelijkheidsbeginsel niet.

11. De conclusie is dat het beroep van eisers niet-ontvankelijk is voor zover het gericht is tegen bestreden besluit I en tegen de activiteit milieu in bestreden besluit II, zoals gewijzigd in bestreden besluit III. Voor het overige is het beroep ongegrond.

12. De rechtbank ziet aanleiding om verweerder te veroordelen in de proceskosten van eisers, omdat verweerder na het beroep van eisers de belangen van eisers voldoende heeft afgewogen. In dit argument ligt eveneens een grond om te bepalen dat verweerder het door eisers betaalde griffierecht vergoedt ter hoogte van € 167,--. De proceskosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 992,-- (1 punt voor het indienen van het beroepsschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1).

Beslissing

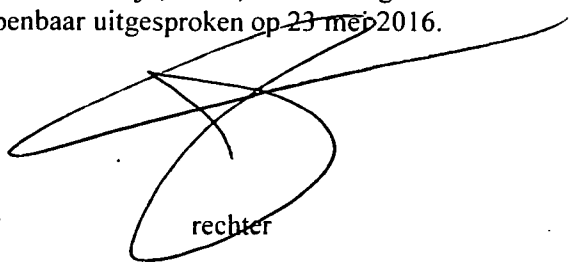
De rechtbank:

- verklaart het beroep voor zover gericht tegen het besluit van 18 december 2014 niet-ontvankelijk;
- verklaart het beroep voor zover gericht tegen de omgevingsvergunning voor de activiteit milieu van 14 april 2015 en van 24 december 2015 niet-ontvankelijk;
- verklaart het beroep voor het overige ongegrond;
- draagt verweerder op het betaalde griffierecht van € 167,- aan eisers te vergoeden;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eisers tot een bedrag van € 992,-.

Deze uitspraak is gedaan door mr. I. Verstraeten-Jochemsen, voorzitter, en mr. D.R. van der Meer en mr. D.A.J. Overdijk, leden, in aanwezigheid van mr. M. Weel, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 23 mei 2016.

De griffier is verhinderd
te ondertekenen

griffier

rechter

Afschrift verzonden aan partijen op: 24 MEI 2016

Rechtsmiddel

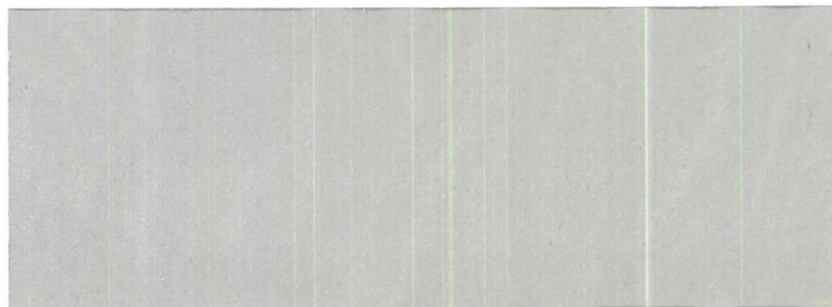
Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening.

de Rechtspraak

Rechtbank Den Haag

PostNL
Port Betaald
Port Payé
Pays-Bas

Post op rekening

R NL

Aangetekend

G-A-1

Port Betaald
Port Payé
Pays-Bas

Postbus 20302, 2500 EH Den Haag

3SRRC08043389